

viser saaledes til, hvad jeg før har gjort opmærksom paa, at „Randers Venstreblad“'s Redaktion ikke med et Ord, ikke med en Stavelse, har omtalt, at deres Undersøgelser kun vedrørte Bagateller, ej heller har „Randers Venstreblad“ skrevet, at vi „forstode godt, hvor behageligt det kan være for de Herrer rejsende socialdemokratiske Agitatorer at blive godt betalte og nyde det Velvære, der følger med at rejse omkring paa Landet“, de Ord have ikke staaet i „Randers Venstreblad“. (Afbrydelse af *Sabroe*) . . . nej, det have de ikke; det ærede Medlem kan jo prøve, om han kan læse dem op af „Randers Venstreblad“, saa skulle vi se, der staar noget derfra ret forskelligt. Nu kan jeg maaske være forberedt paa, at det Blad, som det ærede Medlem er Medarbejder ved, saavel som ogsaa det Blad, der er Hovedorganet her i Kjøbenhavn, maaske fortæller i Morgen, at Statsrevisor osv. — det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds stod op og forsvarede Forholdene paa Thomasmindet. Det er muligt, vi se det, men det anfægter mig for den Sags Skyld heller ikke. Jeg har ikke haft andet til Opgave end at forsvare Venstrepressen, specielt „Randers Venstreblad“'s Forhold i denne enkelte Sag, og jeg tror, at ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (*Sabroes*) Angreb paa Venstrepressen i Almindelighed og „Randers Venstreblad“ i Særdeleshed savne tilstrækkeligt Grundlag. I de Møder, der afholdtes der ude i Egnen mellem Aarhus og Randers, tog Redaktionen af „Randers Venstreblad“ ikke Del, men det ærede Medlem vil fra disse Møder mindes, at Bladets Venner mødte frem og forsvarede det mod de Herrer Angreb, og hvorledes de gjorde dem opmærksom paa, at Venstrebladene og specielt „Randers Venstreblad“ Gang efter Gang havde indeholdt Artikler om Tyendeforhold og om Tjenestedrengenes Forhold og blandt andet havde taget Del i Undersøgelsen af en Affære, jeg husker ikke Gaardens Navn i Øjeblikket, men det er ogsaa ligegyldigt. Alt det vil det ærede Medlem mindes, at han blev gjort opmærksom paa derude. Jeg skal ikke forfølge det videre, jeg antager ikke, at Forholdet er det, at Venstreredaktørerne notere, hver Gang de have en Artikel om et og andet, og navnlig ikke om den Slags Forhold, ellers vilde det være uhyre let at levere en skematisk Oversigt over et Materiale, bestaaende af Omtalen af disse forskellige Forhold. Men Venstrepressen — ja, det var ønskeligt maaske, om den i endnu

højere Grad tog sig af disse Forhold, end Tilfældet er, det siger jeg ikke noget imod — Venstrepressen bruger ikke den Slags Ting til at vække Sensation med. Det er noget, som man kan se forskelligt paa, men det gøre Venstrebladene ikke, de bruge det ikke til at reklamere med, til at rejse omkring og holde offentlige Møder om ved Kvartalskifte. Jeg skal ikke opholde mig yderligere ved den Ting, men jeg skal erkende, at saadant er Forholdet ikke for Venstrepressens Vedkommende.

Maa jeg blot endnu en Gang gøre et Par almindelige politiske Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sluttede med at udtale sin Anerkendelse af, „at jeg havde betonet, at Folketingets Flertal var rede til ærlig og loyal Forhandling, og han sagde i den Anledning: vi ere villige til at se paa Sagerne, det er ikke for Personernes Skyld, at vi udøve vor Kritik, vi gøre det af saglige Grunde, men der er to Hensyn, som vi fra socialdemokratisk Side altid ville tage og altid maa tage, og det er, at vi sørge for, at den Politik, der føres herinde“ — det skal vel sige fra socialdemokratisk Side — „er i Overensstemmelse med vort Program og de Løfter, vi have givet vore Vælgere.“ Ja, dertil er der jo ikke andet at sige, end at det er en ganske naturlig Ting, at de Herrer tage det Standpunkt at føre deres Politik og deres Arbejde herinde ud fra den Grundbetragtning, men det var jo ikke paa det Grundlag, at de Herrer førte deres Fejde mod Venstrereformpartiet, mod Folketingets Flertal i forrige Samling; det var jo ikke paa det Grundlag, at de øvede deres Kritik imod os, en Kritik, om hvilken for øvrigt en af deres fremragende Mænd har sagt, at man skulde ikke regne den for noget. Imidlertid, de førte deres energiske og hidsige Kamp baade herinde og derude, men ikke paa det Grundlag, at der absolut maatte handles i Overensstemmelse med deres Program og deres Løfter til Vælgerne. Det er en Sag for sig, men Venstres Politik og Venstres Program er jo ikke Socialdemokratiets Politik og Socialdemokratiets Program. Men hvad gjorde de Herrer herinde og ude omkring i sidste Vinter og fortsatte med i Løbet af Sommeren? Det var, at de angreb Venstre for at have sveget Venstres Program, Venstres Veje og Venstres Politil . . . (*Borgbjerg*: Det var ogsaa det, de gjorde!) . . . ja, det skylder det ærede Medlem Bevis for. Det ærede Medlem kan ikke dømme i det Forhold, det ærede